

Maření výkonu úředního rozhodnutí

K naplnění skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí se vyžaduje „závažné jednání“ pachatele, tedy takové jednání, které vykazuje výraznější intenzitu a je zpravidla soustavnější a jehož důsledkem bude maření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí ve smyslu znemožnění, případně znesnadnění dosažení účelu trestu odnětí svobody. Za závažné jednání v uvedeném smyslu však nelze považovat ojedinělý méně intenzivní případ, který není způsobilý zmařit či podstatně ztížit výkon trestu odnětí svobody.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 5 Tdo 1300/2007, ze dne 12.12.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání, které podal obviněný V. K. proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v Rakovníku pod sp. zn. 1 T 14/2007, tak, že se podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušují usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007, a jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Rakovníku ze dne 10. 5. 2007, sp. zn. 1 T 14/2007. Podle § 265k odst. 2 tr. řádu se zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. řádu se přikazuje Okresnímu soudu v Rakovníku, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Obviněný V. K. byl rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 10. 5. 2007, sp. zn. 1 T 14/2007, uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., kterého se dopustil tím, že v přesně nezjištěné době do 11.50 hod. dne 29. 1. 2007 ve výkonu trestu odnětí svobody v objektu věznice v O., okr. R., konzumoval pervitin obsahující amfetamin a metamfetamin, přičemž uvedené látky jsou ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uvedeny v příloze tohoto zákona, a když mu byl dne 29. 1. 2007 v 11.50 hod. ve zdravotnickém zařízení ve věznici v O., okr. R., proveden kontrolní odběr vzorku moči, následným toxikologickým vyšetřením v Ústavu soudního lékařství a toxikologie Všeobecné fakultní nemocnice a 1. lékařské fakulty University Karlovy v Praze byla potvrzena přítomnost výše uvedených návykových látek v těle obviněného, přestože mu v rozhodné době nebyly žádným lékařem ordinovány jakékoli léky obsahující tyto látky. Popsaným jednáním měl obviněný závažným způsobem porušit ustanovení § 28 odst. 3 zákona č. [169/1999](#) Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Za tento trestný čin byl obviněný V. K. odsouzen podle § 171 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. do věznice s ostrahou.

O odvolání obviněného V. K. rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007, tak, že podle § 256 tr. řádu odvolání zamítl jako nedůvodné.

Obviněný V. K. podal prostřednictvím své obhájkyne dne 3. 9. 2007 proti citovanému usnesení Krajského soudu v Praze dovolání, které opřel o dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. g) a

l) tr. řádu. Podle názoru obviněného odvolací soud neučinil v posuzované trestní věci dostatečná skutková zjištění, která by svědčila o spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., pro který byl stíhán a odsouzen. Obviněný se domnívá, že svým jednáním nenaplnil znak spočívající ve zmaření účelu výkonu trestu uvedený ve zmíněné skutkové podstatě, neboť nešlo o jednání intenzivní a trvající po dlouhou dobu. Nebylo ani přesně zjištěno, o jaké množství drogy se jednalo a zda, popřípadě jak bylo jejím požitím ovlivněno jednání obviněného.

Proto obviněný V. K. navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007, a aby podle § 265l odst. 1 tr. řádu přikázal věc tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Nejvyšší státní zástupkyně se vyjádřila k dovolání obviněného V. K. prostřednictvím státní zástupkyně činné u Nejvyššího státního zastupitelství. Podle jejího názoru je rozhodnutí odvolacího soudu správné, protože v posuzované věci byly naplněny zákonné znaky trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. Jak dále uvádí státní zástupkyně, ani skutková zjištění nejsou v rozporu s právním posouzením jednání obviněného. Závěrem svého vyjádření státní zástupkyně navrhla, aby Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu, neboť je zjevně neopodstatněné.

Nejvyšší soud jako soud dovolací zjistil, že obviněný V. K. podal dovolání jako oprávněná osoba [§ 265d odst. 1 písm. b) tr. řádu], učinil tak prostřednictvím své obhájkyne (§ 265d odst. 2 tr. řádu), včas a na správném místě (§ 265e tr. řádu), jeho dovolání směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je dovolání obecně přípustné [§ 265a odst. 2 písm. h) tr. řádu], a podané dovolání obsahuje stanovené náležitosti (§ 265f odst. 1 tr. řádu).

Obviněný V. K. opírá své dovolání o dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. g) a l) tr. řádu, tedy že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo na jiném nesprávném hmotně právním posouzení a že bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozhodnutí uvedenému v § 265a odst. 1 písm. a) až g) tr. řádu, ačkoli v řízení mu předcházejícím byl dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu.

Protože dovolací námitky obviněného v podstatě odpovídají uplatněným dovolacím důvodům, Nejvyšší soud v rozsahu uvedeném v § 265i odst. 3 a 4 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného usnesení Krajského soudu v Praze, jakož i řízení předcházející tomuto rozhodnutí. Po přezkoumání dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání obviněného V. K. je důvodné.

Nejvyšší soud totiž přisvědčil námitce obviněného V. K., podle níž posuzovaným skutkem nenaplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., protože se nedopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu.

Jak vyplývá ze skutkových zjištění, která ve věci učinily soudy obou nižších stupňů a jejichž správnost nemůže Nejvyšší soud v dovolacím řízení zpochybňovat, obviněný V. K. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v O., okr. R., konzumoval látku zvanou pervitin, která obsahovala amfetamin a metamfetamin, což jsou návykové látky ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, tj. psychotropní látky uvedené v příloze č. 5 citovaného zákona. Tím měl obviněný závažným způsobem porušit ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. [169/1999](#) Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Posledně citované ustanovení zákona o výkonu trestu odnětí svobody přitom odsouzeným zakazuje vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví. Nerespektování tohoto zákazu pak zakládá podle povahy a závažnosti činu a s

ohledem na další okolnosti buď odpovědnost odsouzeného za kázeňský přestupek ve smyslu § 46 zákona č. [169/1999](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo jeho trestní odpovědnost za některý z trestných činů, zejména za trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. nebo za trestné činy spočívající v nedovolené výrobě a držení omamných a psychotropních látek a jedů či šíření toxikomanie podle § 187 až § 188a tr. zák.

Pokud jde o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., Nejvyšší soud připomíná, že k naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu se vyžaduje „závažné jednání“ pachatele, tedy takové jeho jednání, které vykazuje výraznější intenzitu a je zpravidla soustavnější a jehož důsledkem bude maření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí ve smyslu znemožnění, případně znesnadnění dosažení účelu trestu odnětí svobody. Za splnění těchto předpokladů může být takovým závažným jednáním i nedovolená konzumace návykové látky odsouzeným ve věznici, pokud s ohledem na soustavnost či opakovanost konzumace, povahu a charakter požívané látky, její množství a vliv na chování odsouzeného v důsledku ní dochází alespoň ke znesnadnění dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody. Za závažné jednání v uvedeném smyslu však nelze považovat ojedinělý méně intenzivní případ, který není způsobilý zmařit či podstatně ztížit výkon trestu odnětí svobody. Proto jednorázová nedovolená konzumace návykové látky (např. i látky označované jako pervitin) odsouzeným ve věznici je sice porušením ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. [169/1999](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů, avšak není závažným jednáním způsobilým zmařit účel trestu ve smyslu § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2007, sp. zn. 6 Tdo 1266/2007).

Jak je přitom patrné ze skutkových zjištění (viz č. l. 19 trestního spisu), která v posuzované věci učinily soudy nižších stupňů, obviněný V. K. se v minulosti podrobil celkem dvakrát orientačnímu toxikologickému vyšetření, přičemž při prvním vyšetření ze dne 12. 5. 2006 byl jeho výsledek sice pozitivní, avšak následným laboratorním rozbořem moči obviněného nebylo prokázáno požití návykových látek z důvodu nedostatečného množství vzorku. Výsledek dalšího orientačního toxikologického vyšetření obviněného, které bylo provedeno dne 25. 7. 2006, byl negativní. Na podkladě těchto skutečností Nejvyšší soud konstatuje, že v době před spácháním nyní posuzovaného skutku nebylo obviněnému prokázáno obdobné jednání, byť – jak dále vyplývá z trestního spisu (viz č. l. 19) – obviněný byl podezřelý i z jiného protiprávního jednání spočívajícího v tom, že dne 18. 2. 2007 (tj. v době výkonu trestu odnětí svobody) byl u něj zajištěn mobilní telefon.

Dále Nejvyšší soud ze spisových podkladů zjistil (viz č. l. 46 trestního spisu), že obviněný V. K. byl rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 10. 6. 2004, sp. zn. 7 T 48/2004, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 8. 2004, sp. zn. 23 To 669/2004, odsouzen za trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e), odst. 2 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Z výkonu tohoto trestu byl obviněný podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 4. 2005, sp. zn. 2 Pp 294/2005, přičemž ve zkušební době stanovené po tomto podmíněném propuštění se dopustil trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 8. 2005, sp. zn. 1 T 46/2005, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 10. 2005, sp. zn. 23 To 845/2005, k trestu odnětí svobody v trvání 4 roky. Nyní obviněný vykonává zbytek trestu odnětí svobody ve výměře 448 dnů, který mu byl uložen zmíněným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 10. 6. 2004, sp. zn. 7 T 48/2004, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 8. 2004, sp. zn. 23 To 669/2004, a jehož výkon nařídil Okresní soud v Chomutově usnesením ze dne 23. 10. 2006, sp. zn. 2 Pp 294/2005.

Jak je tedy zřejmé ze shora popsaných skutečností, obviněný V. K. byl v době spáchání nyní posuzovaného trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. ve výkonu trestu odnětí svobody pro trestné činy jiného charakteru [tj. pro trestné činy krádeže

podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e), odst. 2 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. spáchané ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák.], než pro jaký trestný čin byl stíhán a odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 10. 5. 2007, sp. zn. 1 T 14/2007, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007. Navíc byl obviněný též pravomocně odsouzen za trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., jak již Nejvyšší soud shora poznamenal. V tomto směru proto neobstojí závěr soudů nižších stupňů, který vyjádřily v odůvodnění svých rozhodnutí a z něhož rovněž vycházely při rozhodování o vině obviněného trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., totiž že obviněný se v minulosti dopouštěl trestné činnosti v souvislosti s užíváním návykových látek. Jak přitom vyplývá z č. 1. 45 a 46 trestního spisu, obviněný byl v minulosti stíhán zejména za majetkovou a násilnou trestnou činnost. Jestliže se na páčání tohoto druhu trestné činnosti podílela vedle ostatních kriminogenních činitelů též konzumace návykových látek, nelze takovou okolnost považovat za rozhodující při řešení otázky, zda pachatel (tj. obviněný) zmařil účel trestu odnětí svobody za situace, kdy sice spáchal čin v přímé souvislosti s užitím návykové látky ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak v minulosti byl odsouzen za trestnou činnost odlišného charakteru. Jinými slovy vyjádřeno, předchozí trestnou činnost pachatele (tj. obviněného), za niž byl pravomocně stíhán a odsouzen v jiných trestních věcech, třebaže hlavním (nikoli však jediným) důvodem k jejímu spáchání bylo užívání omamných a psychotropních látek, nelze považovat za kritérium, zda i následný případ konzumace návykové látky, k němuž došlo po tomto odsouzení, je trestným činem a jaké závažnosti dosahuje.

Pokud tedy obviněný V. K. v minulosti nebyl pravomocně odsouzen za některý z trestných činů spočívajících v nedovolené výrobě a držení omamných látek a jedů či šíření toxikomanie podle § 187 až § 188a tr. zák., ani nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně postihován za užití alkoholických nápojů či jiných návykových látek, tj. za kázeňský přestupek ve smyslu § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. [169/1999](#) Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nelze posoudit ojedinělé užití psychotropní látky (označované jako pervitin a obsahující amfetamin a metamfetamin) obviněným ve výkonu trestu odnětí svobody jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. Za popsanych okolností totiž Nejvyšší soud nepovažuje za naplněný znak uvedený ve skutkové podstatě tohoto trestného činu a spočívající v závažném jednání, které by bylo způsobilé zmařit účel vykonávaného trestu.

Podle názoru Nejvyššího soudu nelze spatřovat za trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí ve smyslu § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák. v jakémkoli porušení ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. [169/1999](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů, nýbrž jen v závažném jednání ve výše vyloženém smyslu, které svou podstatou maří účel výkonu trestu odnětí svobody podle § 23 odst. 1 tr. zák. K tomu, aby bylo možno kvalifikovat konzumaci návykové látky odsouzeným jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. f) tr. zák., musela by být tato konzumace svým charakterem a povahou (včetně stupně společenské nebezpečnosti) srovnatelná s ostatními případy trestného činu maření výkonu rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) až e) tr. zák. a zároveň podstatně závažnější než kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 zákona č. [169/1999](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů, jímž může být rovněž porušení (méně závažné) zákazu výroby, přechovávání a konzumace návykových látek stanoveného podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. [169/1999](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Ze skutkové věty výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně v posuzované věci ani z jeho odůvodnění ovšem podle Nejvyššího soudu nevyplývá nic jiného, než že u obviněného V. K. byla ve výkonu trestu odnětí svobody toxikologickým vyšetřením zjištěna konzumace látky označované jako pervitin a obsahující návykové látky amfetamin a metamfetamin, a to za situace, kdy mu lékař neordinoval žádné léky obsahující tyto látky. Soud prvního stupně pak neučinil žádná skutková

zjištění o tom, že by jednání obviněného bylo významnější intenzity, že by snad bylo opakované, soustavnější a závažnější než pouhý kázeňský přestupek, a rovněž nezjistil množství požitých psychotropní látky ani jakýkoli její vliv na chování obviněného. V souvislosti s tím ani není zřejmé, jakou měrou zmíněné jednání obviněného ovlivnilo dosažení účelu trestu odnětí svobody, který v době činu obviněný vykonával ve věznici v O. Proto dovolací námitky obviněného, jimiž zpochybnil správnost právního posouzení skutku, jehož spácháním byl uznán vinným, jsou důvodné.

Obviněný V. K. dále ve svém dovolání uplatnil dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu, který může být naplněn ve dvou alternativách. Podle první z nich je tento dovolací důvod dán tehdy, pokud bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. řádu, aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí. Jde o dovolací důvod procesní, který má zabránit porušení práva na přístup strany k druhé soudní instanci, a to zejména ve formě odmítnutí nebo zamítnutí opravného prostředku bez věcného přezkoumání napadeného rozhodnutí. Odvolání obviněného V. K. však bylo v souladu se zákonem a v řádně provedeném odvolacím řízení podle § 254 tr. řádu věcně přezkoumáno a odvolací soud podle § 256 tr. řádu rozhodl o zamítnutí odvolání, protože ho neshledal důvodným. Procesní podmínky stanovené pro takové rozhodnutí odvolacího soudu tedy byly splněny, neboť nedošlo k omezení obviněného v přístupu k odvolacímu soudu, a tudíž nemohlo dojít ani k naplnění zmíněného dovolacího důvodu v jeho první alternativě.

Podle druhé alternativy, kterou obviněný V. K. ve svém dovolání výslovně zmiňuje, je dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu naplněn, pokud v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byl dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. řádu. Podle názoru obviněného byl v předcházejícím řízení naplněn dovolací důvod obsažený v již zmíněném ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu a spočívající v nesprávném právním posouzení skutku nebo v jiném nesprávném hmotně právním posouzení. K tomuto důvodu dovolání se Nejvyšší soud podrobně vyjádřil již výše, přičemž shledal opodstatněným tvrzení obviněného o jeho existenci.

Po zjištění, že dovolání obviněného V. K. je důvodné, Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, sp. zn. 12 To 206/2007, a rozsudek Okresního soudu v Rakovníku ze dne 10. 5. 2007, sp. zn. 1 T 14/2007, přičemž podle § 265k odst. 2 tr. řádu zrušil také další rozhodnutí obsahově navazující na zrušená rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jeho zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. řádu potom Nejvyšší soud přikázal Okresnímu soudu v Rakovníku, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Okresní soud v Rakovníku tak v rozsahu vyplývajícím z tohoto rozhodnutí Nejvyššího soudu opětovně projedná trestní věc obviněného V. K. a odstraní vytknuté vady zjištěné na podkladě dovolání obviněného. Nezjistí-li soud prvního stupně žádné nové skutečnosti, nemůže posuzovaný skutek v jeho stávající podobě považovat za trestný čin. V takovém případě je povinen učinit jiné rozhodnutí, jež bude odpovídat uvedenému závěru.

Podle § 265s odst. 1 tr. řádu je soud nižšího stupně v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího soudu vysloveným v tomto dovolacím rozhodnutí a podle § 265s odst. 2 tr. řádu je povinen respektovat zákaz reformationis in peius.

Protože vady napadeného rozhodnutí zjištěné Nejvyšším soudem na podkladě dovolání obviněného V. K. nebylo možno odstranit v případném veřejném zasedání dovolacího soudu, bylo rozhodnuto o tomto dovolání podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. řádu v neveřejném zasedání Nejvyššího soudu.

Další články:

- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vyhoštění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [„Tvrzení proti tvrzení“ \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)